

Ὁμιλία
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. κ. Βαρθολομαίου
κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν
εἰς τὰ Ἐρεῖπια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Φανερωμένης
Κυζίκου
(Κυριακή, 23 Αὐγούστου 2015)

Θεομητορική Σύναξις σήμεραν, Ἱερώτατοι ἀδελφοί, Ἐξοχώτατε κ. Πρέσβυ, ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν, εὐλαβεῖς συμπροσκυνηταὶ καὶ πεφιλημένα τέκνα τῆς Ἀρτάκης καὶ γενικώτερον τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κυζίκου! Ἡ Παναγία Μητέρα μας «πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» μᾶς συνήγαγεν ὅλους ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τὸ σεβάσμιον τοῦτο ἐρεῖπιον τοῦ μεγάλου καυχήματος τῆς Κυζικηνῆς εὐσεβείας, τῆς Πατριαρχικῆς δηλαδὴ καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Φανερωμένης. Ἀπόδοσις τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως! Κορύφωσις καὶ ἐπιστέγασμά της, κατακλείς καὶ χαρμόσυνος ἐπίλογός της! Τὰ «Ἐννιάμερα τῆς Παναγίας» ὅπως πολὺ ἀπλοϊκὰ τὴν ὀνομάζει ὁ λαός! Δεκαπενταύγουστος καὶ «Ἐννιάμερα» σημαίνει περισσοτέρας ἀπὸ εἴκοσι χιλιάδας πανηγύρεων μόνον εἰς τὸν γεωγραφικὸν χῶρον τῆς Ἑλλάδος! Προσθέσατε τὰς ὀλίγας ποὺ ἀπέμειναν καὶ ἐδῶ, εἰς τὴν Πόλιν καὶ τὴν Ἰμβρον, προσθέσατε τὸ μέγα πέλαγος τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Διασπορᾶς μας, προσθέσατε τὴν Κύπρον, καὶ θὰ ἀντιληφθῇτε τί σημαίνει ἡ Παναγία καὶ ἡ ἐορτὴ της διὰ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος!

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν, μέχρι τὸ τραγικὸν 1922, ἐπανηγύριζε καὶ ἡ Μονὴ μας ἐδῶ τὴν ἐτησίαν ἐορτὴν της, καὶ ἐτίμα μὲ κάθε λαμπρότητα τὴν περίπυστον ἐφέστιον εἰκόνα της, τὴν εἰκόνα τῆς Φανερωμένης! «Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν», ἐψάλλετο, καὶ πλήθη εὐσεβοῦς λαοῦ ἀπὸ τὴν Ἀρτάκην, τὴν Πέραμον, τὴν Πάνορμον, τὰ Ρόδα, τὸ Χαράκι, τὴν Γωνιάν, τὸν Γεντζέν, τὴν Μηχανιώνα, τὸ Βαθύ, καὶ ἀπὸ κάθε γωνίαν τῆς Κυζικηνῆς Χερσονήσου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλώνην καὶ ἄλλας νήσους τῆς Προικοννήσου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Πόλιν καὶ ἀπὸ τὰ Γανόχωρα, συνέρρεον εἰς τὴν Φανερωμένην τῆς Κυζίκου νὰ προσκυνήσουν, νὰ προσευχηθοῦν, νὰ ψάλουν φαιδρῶς ὕμνους ἐξοδίου, νὰ λειτουργηθοῦν, νὰ φέρουν τὸ τάμα των, ν' ἀνάψουν τὴν λαμπάδα τῆς πίστεως, νὰ προσκομίσουν τὰ ἄνθη τῆς εὐλαβείας των, νὰ παρακαλέσουν γιὰ τὸ θαῦμα στὴν ἀνάγκη καὶ στὸ πρόβλημά των, νὰ πανηγυρίσουν, νὰ χαροῦν, νὰ δεχθοῦν, τέλος, τὸ γλυκὺ χαμόγελο καὶ τὸ δροσοπάροχο μητρικὸ χάδι τῆς Παναγίας!

Ἄν καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ Πατριάρχης ἐσυνήθιζε, ἀγαπητοὶ προσκυνηταὶ καὶ ἀκροαταί, σὰν σήμερα νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἰμβρο, καὶ νὰ πανηγυρίζῃ στοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, τὴν πεφιλημένη γενέτειρά του, τὴν σημερινὴ πάνδημη Θεομητορικὴ ἐορτή, ὅταν ἡξιώθηκε νὰ ὀργανώσῃ πέρυσιν τὴν πρώτην ἐδῶ λειτουργίαν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν, τοῦ ἐγεννήθη ἡ σκέψις καὶ ἡ ἱερὰ ἐπιθυμία νὰ ξαναζωντανέψῃ καὶ τὸ ἄλλοτε μεγάλο ἐτήσιο πανηγύρι τῆς πάλαι λαμπρᾶς Μονῆς μας. Καὶ ἔτσι, **μὲ πολλὴν καὶ βαθεῖαν συγκίνησιν ἔστρεψε τὸ βλέμμα καταντικρὺ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἐκοίταξε ἑνδακρὺς τὴν εἰκόνα τῆς Φανερωμένης,** ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ προσκυνητάριό της στὸ βόρειον κλίτος τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, τὸν συντροφεύει μὲ ἄφατον μητρικὴν στοργὴν ὅλα τὰ χρόνια τῆς Πατριαρχίας του, ἀκούει καθημερινῶς τοὺς μυστικούς καὶ τοὺς ἀλαλήτους στεναγμούς τῆς καρδιάς του καὶ τὰς ἐκ βαθέων προσευχάς του καὶ γλυκαίνει μὲ θείαν παρηγορίαν τὴν ψυχὴν του. Τὴν ἐκοίταξε ἐπιμόνως, καὶ ἀπεφάσισε ἀμέσως νὰ ἔλθῃ αὐτοπροσώπως, εὐλαβὴς καὶ αὐτὸς προσκυνητὴς τῆς ἐρειπωμένης ἀγίας Μονῆς, νὰ τελέσῃ Πατριαρχικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, νὰ τιμήσῃ τὸν ἅγιον τόπον ὅπου ἐπὶ αἰῶνας ἐτιμᾶτο εὐλαβῶς ἡ μεγάλη Μητέρα τῶν Κυζικηνῶν, νὰ τῆς ψάλλῃ, ἐδῶ εἰς τὸ ἐρειπωμένο ἀρχοντικὸν της, τὸ «Χαῖρε ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία» καὶ τὸ «Εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί! Μακαρία ἡ γαστήρ ἡ χωρήσασα Χριστόν!». Καὶ ἀκόμη, νὰ τῆς εἴπῃ ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ γιὰ τὴν διαρκὴ προστασίαν της, διὰ τὴν καθημερινὴν βοήθειάν της καὶ εἰς αὐτόν, καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ εἰς τὸ Γένος μας! Ἀλλὰ, ἃς ἐπαναλάβουμε, ἀγαπητοί, ὅτι εἴχαμε **ἔλθῃ ἐδῶ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἄθορύβως καὶ ἀνεπισημῶς τότε, μὲ μερικοὺς κληρικοὺς τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς καὶ ἐν στενῷ κύκλῳ ἐτελέσθῃ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Συγκέλλου πολυκατάνυκτος Θεῖα Λειτουργία,** μετὰ ἀπὸ ἄδειαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τοῦτο εὐχαριστοῦμεν. Τὸ ἡμερολόγιον ἐσημείωνε 16 Ὀκτωβρίου 2014. Ἦτο ἡ πρώτη Λειτουργία στὴν Μονὴ μετὰ ἀπὸ 92 ἔτη νεκρικῆς σιγῆς. Μετὰ ἀπὸ μίαν τόσον μακρὰν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδῶ «οὐκ ἔστιν ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ

θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ εὐρεῖν ἔλεος» (Δαν. 3, 38)! Ἡ συγκίνησις ὅλων μας ἦτο ἀπερίγραπτος! Εἶχαμε τὴν αἴσθησιν ὅτι ἡ παρουσία τῆς Παναγίας ἐγέμιζε τὸν τόπον. Ὅτι ἡ χάρις τῆς μᾶς ἐσκέπαζε ὅπως ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἔρημον καὶ ὅτι ἡ προσευχή μας ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ μέρους τῆς μὲ μητρικὴν ἀγαλλίασιν. Ἦτο μία μυσταγωγία πολλῆς χαρᾶς καὶ πολλοῦ πόνου. Πολλῆς εὐλογίας καὶ πολλῆς παραμυθίας. Μεγάλου στηριγμοῦ καὶ μεγάλης πνευματικῆς ἀναζωογονήσεως. Καὶ τῆς ἐκάμαμε τότε τάμα νὰ ξαναέλθωμε! Ὅχι ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πάλιν καὶ πολλάκις! Καὶ μόνοι καὶ μετὰ πολλῶν! Καὶ ὄχι μόνον ἀνεπισήμως, ἀλλὰ καὶ ἐπισήμως, μετὰ παρηρησίας καὶ πομπῆς. Καὶ σήμερον ἀρχίζομεν τὴν ἐκπλήρωσιν ἐκείνου τοῦ τάματος!

Ἡ πρώτη ἐκείνη Λειτουργία τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, γενομένη γνωστὴ, ἐσήμανε ἀμέσως μυστικὰς καμπάνας εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐν Νέᾳ Ἀρτάκη Εὐβοίας καὶ ἀλλοῦ διεσπαρμένων εὐσεβῶν ἀπογόνων τῶν παλαιῶν προσφύγων τῆς περιοχῆς αὐτῆς, καὶ ἀναψε μεγάλην φλόγα πόθου καὶ λαχτάρας δι' ἓνα ξαναζωντάνεμα τῆς Μονῆς, πού ἦτο τὸ ἱερὸν παλλάδιον τῆς Κυζικηνῆς θρησκευτικότητος. Κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, θετικῶς, καὶ μάλιστα μετὰ πολλῆς θερμότητος, εἶδε τὴν δυνατότητα τελέσεως τῆς σημερινῆς πανηγύρεως ὁ Ἐντιμότατος Δήμαρχος Erdek κύριος Hüseyin Sari, φιλοτιμηθεὶς νὰ μᾶς προσκαλέσῃ ἐπισήμως μετὰ πολλῆς τῆς ἀβροφροσύνης. Τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας, καθὼς καὶ τὴν Νομαρχίαν Balıkesir καὶ τὰς κεντρικὰς κρατικὰς Ἀρχὰς τῆς Χώρας διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν ἄδειαν. Οὕτω πως ἐφθάσαμε εἰς τὴν σημερινὴν σεμνὴν πανήγυριν, ὅπου «ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν» ἀπὸ περάτων, καὶ ἀκούγεται καὶ πάλιν ἐδῶ «ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων» ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει! Ἦχος γλυκὺς πού ἐνώνεται μὲ τὰ μεληδῆ ἐν τῷ Παραδείσῳ πλέον ψάλματα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἐκκλησιαστικοῦ μελοποιοῦ καὶ λογίου Πρωτοψάλτου τῆς Κυζίκου Πέτρου τοῦ Φιλανθίδου! **Δόξα τῷ Θεῷ πού μᾶς ἀξίωσε νὰ ζήσωμε καὶ τοῦτο τὸ θαῦμα! Θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, ἐὰν ὑπολογίσωμε καὶ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τοῦ Δεκαπενταγούστου εἰς τὴν περιάκουστον Παναγίαν Σουμελᾶ τοῦ Πόντου!**

Ἡ Θεία Λειτουργία βεβαίως, ὅπου καὶ ὁπότε τελεῖται, εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς πάντοτε ἓνα μέγα θαῦμα. Ἡ γῆ ἀνεβαίνει εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς προσευχή, ὡς μετάνοια, ὡς δοξολογία, ὡς ὁμολογία πίστεως, ὡς δέησις, ὡς εὐχαριστία, ὡς ἐνότης τῶν ἀδελφῶν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ, ὡς προσφορά, ὡς τίμια καὶ ἅγια Δῶρα, ὡς κόπος σωματικός, ὡς προσμονὴ Χάριτος θείας, καὶ ἀποκαραδοκία ἐλέους. Καὶ ὁ οὐρανὸς κατεβαίνει εἰς τὴν γῆν ὡς εὐλογία, ὡς ἁγιασμός, ὡς Χάρις, ὡς εὐαγγελισμός, ὡς φωτισμός, ὡς μεταμόρφωσις, ὡς ἀνακαίνισις, ὡς εἰρήνη πάντα νοῦν ὑπερέχουσα, ὡς ἀδελφοποίησις τῶν πιστῶν, ὡς δωρεὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, ἀληθῆς βρώσις καὶ πόσις εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον! Εἶναι πάντοτε ἡ Θεία Λειτουργία σύναξις καὶ σύνοψις ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης καὶ τῆς ἐν οὐρανῷ θριαμβευούσης! Ἅγιοι καὶ Ἄγγελοι ἐξ ἑνός, καὶ ἄνθρωποι ἐξ ἑτέρου, μὲ πρώτην καὶ κορυφαίαν τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἐνοῦνται μυστικῶς μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ καὶ

Λόγου, εἰς τὸ Ποτήριον τῆς Εὐχαριστίας, καὶ δι' Αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ καθίστανται κοινωνοὶ θείας φύσεως καὶ μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου! Ἀφραστον θαῦμα καὶ ἀσύλληπτα μεγαλεῖα! Ταυτοχρόνως, ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἓνα σπουδαῖον γεγονός καὶ διὰ τοὺς θύραθεν, καθ' ὅσον ἐξ αὐτῆς ἔρχεται χάρις καὶ οὐράνιος εἰρήνη εἰς τὸν τόπον ὅπου τελεῖται. «Ἡμερεύει ὁ τόπος», ὅπως λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ λαός. Καὶ αὐτὸ ἔχει κατὰ τρόπον μυστικόν, θετικὴν ἐπενέργειαν καὶ εἰς αὐτούς. Καὶ αὐτοὶ ἔχουν ἔτσι κάποιαν ὠφέλειαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτή. Θαυμαστὰ τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου!

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προαναφερθέντων, εἴμεθα πολλοὶ περισσότεροι οἱ παρόντες σήμερον ἐδῶ ἀπὸ ὅσους ἡμπορεῖ κάποιος νὰ ἀριθμήσῃ, παρατηρῶν γύρω του. Διότι δὲν εἴμεθα μόνον οἱ σωματικῶς παριστάμενοι. Εἶναι καὶ οἱ μυστικῶς καὶ πνευματικῶς καὶ ἀοράτως! Χορὸς ὁλόκληρος Ἀγίων, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἅγιον Αἰμιλιανὸν Ἐπίσκοπον Κυζίκου τὸν Ὁμολογητὴν, τὸν Ἅγιον Θεωνᾶν Ἐπίσκοπον ἐπίσης Κυζίκου, ἐκ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸν Ἅγιον Πρόκλον Κωνσταντινουπόλεως, τὸν Ἅγιον Γερμανὸν καὶ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, Ἐπισκόπους Κυζίκου, τὸν Ἱερομάρτυρα Μύρωνα, τοὺς Ἐννέα Μάρτυρας τοὺς ἐν Κυζίκῳ, τὸν Ἅγιον Θεοφάνη τὸν Γραπτὸν καὶ πλείστους ἄλλους, χορὸς ὁλόκληρος, λέγομεν, συλλειτουργεῖ καὶ συνεορτάζει μαζί μας τὴν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος. Ὁμοίως, καὶ τὰ πνεύματα αἰοιδίμων Πατριαρχῶν, τῶν μακαριστῶν προκατόχων ἡμῶν Ἰωακείμ Β' τοῦ ἀπὸ Κυζίκου, τοῦ καὶ ἐνταῦθα τέλος ἐφησυχάσαντος, εἰς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ Παϊσίου πρώην Κωνσταντινουπόλεως καὶ Προέδρου Κυζίκου, καθὼς καὶ τοῦ ἐκ Μηχανιώνας Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Νικοδήμου καὶ εἴτινος ἐτέρου, ὡς καὶ τὰ πνεύματα τῶν μακαριστῶν ἀρχιερέων ὅχι μόνον τῆς Μητροπόλεως, ἀλλὰ καὶ τῶν δώδεκα αὐτῆς Ἐπισκοπῶν, καὶ ὅλων τῶν εὐλαβῶς ἱερατευσάντων εἰς τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς, καθὼς καὶ αἱ ψυχαὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν τέκνων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐκείνων ποὺ ἐκοιμήθησαν ἐδῶ καὶ ἀνεπαύθησαν εἰς τὴν γενέθλιον γῆν, καὶ ἐκείνων ποὺ ἀπέθαναν ξενητευμένα, μακρὰν τῆς προσφιλοῦς πατρίδος των, μὲ τὴν πικρίαν καὶ τὸ παράπονον τοῦ πρόσφυγος. Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσους ἀνεφέραμεν εἰς τὴν ἱερὰν Προσκομιδὴν, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ὁ καθένας μας κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ μνημονεύει μυστικῶς. Εἶναι ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι ποὺ εἰς ἄλλους τόπους ἐορτάζουν τὴν Φανερωμένην, ὅπως οἱ ἐν Νέᾳ Μηχανιώνα τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ εἰς τὰ Νέα Ρόδα τῆς Χαλκιδικῆς κ.λπ. **Ὅλοι παρόντες! Ὅλοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐορτάζοντες! Ὅλοι οἱ θεόφρονες συμπανηγυρίζοντες!** Μία ποιμνὴ, ὑπὸ ἓνα Ποιμένα, τὸν Καλὸν Ποιμένα, τὸν Προσφέροντα καὶ Προσφερόμενον καὶ Προσδεχόμενον καὶ Διαδιδόμενον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου! Μὲ μίαν Βασίλισσαν: τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἡ ὁποία συνηθίζει πάντοτε νὰ φανερώνη πολυτρόπως τὴν πολλὴν καὶ ἄφατον ἀγάπην της εἰς τοὺς Χριστιανούς, Φανερωμένη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος μας!

Πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον **θὰ ἠθέλαμε νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Ἱερώτατον ἀδελφὸν Μητροπολίτην Χαλκίδος κ. Χρυσόστομον,** ὁ ὁποῖος ἡγαθύνθη νὰ ἔλθῃ μαζί μὲ τοὺς ἐκ τοῦ ποιμνίου του ἐντεῦθεν καταγομένους,

ηγούμενος τῆς ἱεραποδημίας καὶ τοῦ προσκυνήματός των, δι' ὅλην τὴν πατρικὴν στοργὴν καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν ποιμαντικὸν ἐνδιαφέρον ποὺ πάντοτε ἐπιδεικνύει πρὸς τὸ ἐξ Ἀρτάκης καὶ Προικονήσου καταγόμενον προσφυγικὸν στοιχεῖον τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας του. Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀμείψῃ, ὅχι μὲ ἡλεκτρίνους κυζικηνοὺς στατήρας πολυτίμους, ἀλλὰ μὲ πλῆθος δόσεων ἀγαθῶν καὶ τελείων δωρημάτων ἐξαρκούντων εἰς ζωὴν αἰώνιον! Θὰ ἠθέλαμεν ἐπίσης νὰ ἐκφράσωμεν **τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐχαριστίαν μας εἰς τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐκδόσεων «Κύζικος»** ἐντιμοτάτους κυρίους Ποδάραν καὶ Ρίζον, οἱ ὅποιοι πολὺ εἰργάσθησαν καὶ ἐκοπίασαν διὰ τὴν διοργάνωσιν ἀπὸ πλευρᾶς Νέας Ἀρτάκης Εὐβοίας τοῦ προσκυνήματος τούτου, **ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν ἀδελφὸν ἅγιον Σηλυβρίας κ. Μάξιμον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκφράζουμε τὴν Πατριαρχικὴν μας εὐαρέσκειαν διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰς ἐδῶ ἀλησμονήτους πατρίδας, τὰς πρὸ αἰῶνος περίπου ἀπορφανισθείσας.**

Εἰς ὅλους εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας πολλὴν τὴν χάριν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Θεομήτορος. Πάλιν δὲ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ συνεορτάσωμε καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μας, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἀναμένει τὸ προσκύνημά μας ἡ Φανερωμένη μας. Σὺ δὲ ἀπείρανδρε Θεοτόκε, χαῖρε! «Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Χαῖρε ἡ τὰ πέρατα τῇ Κοιμήσει ζωώσασα. Διὸ νῦν μεταβαίνουσα, μέμνησο τοῦ κόσμου ἡ Κεχαριτωμένη» καὶ «Χριστιανῶν ὑπερεύχου τῶν πίστει Σε ἀνυμνούντων»! Ἀμήν.

